

ภาค 3: อนุโมทนาวิธี

PART 3: WAYS OF MERITS REJOICING

ภาค 3: อนุโมทนาวิธี

1. สามัญญานุโมทนาคาถา

ยะธา วาริวะหา ปุรา ประริปุเรนติ
ธาคะรัง,
เอวะ เมวะ อีโต ทินนัง เปตานัง
อุปะกัปปะติ,

อิงฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง,

ปิปะเมวะ ตะมิหณะตุ,
ธัพเพ ปุเรนตุ ธังกัปปา,
จันโท ปัลลณะระโส ยะธา,
มะฉิโหติระโส ยะธา,
ธัพพีติโย วิวัชขันตุ,
ธัพพะโรโค วินัสสะตุ,
มา เต ณะวัตวันตะราย,
สุขี ทีมาโยโก ณะวะ,
อะภิวาทะนะสีฉิสสะ นิจจัง
วุทธมาปะจาโยโน จัตตารโ ธัมมา
วัชคัมมัตติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง.

ห้วงน้ำที่เต็ม ย่อมยังสมุทรสาคร
ให้บริบูรณ์ได้ฉันใด,
ทานที่ท่านอุทิศให้แล้วในโลกนี้
ย่อมสำเร็จประ โยชน์แก่ผู้ที่ละ
โลกนี้ไปได้แล้วฉันนั้น,
ขออิฏฐะผล ที่ท่านปรารถนาแล้ว
ตั้งใจแล้ว,

จงสำเร็จ โดยฉับพลัน
ขอความคำริทั้งปวงจงเต็มที,
เหมือนพระจันทร์ในวันเพ็ญ,
เหมือนแก้วมณี อันสว่างไสวควรยินดี,
ความจัญไรทั้งปวง จงบาราศไป,
โรคทั้งปวงของท่านจงหาย,
อันตรายอย่ามีแก่ท่าน,
ท่านจงเป็นผู้มีความสุข มีอายุยืน,
พรสี่ประการ คือ อายุ วรรณะ
สุขะ พละ ย่อมเจริญแก่
บุคคล ผู้มีปกติไหว้กราบ มีปกติอ่อนน้อม
ต่อผู้ใหญ่เป็นนิตย์ ด้วยประการฉะนี้แล.

อัมพะโรคะวินิมุคโต

(อนุโมทนาฟ้าอาภานาภูอิสุคร)

อัมพะโรคะวินิมุคโต	(ขอให้ท่าน) จงพ้นจากสรรพโรคทั้งปวง,
อัมพะตันตาปะวัชชิต,	เว้นจาก ความเค็กร้อนทั้งปวง,
อัมพะวาระมะติกกันโต,	จงล่วงเสียดังเวรทั้งปวง,
นิพพุโต จะ คุวัง ภาวะ,	ท่านจงดับเสียดังทุกข์ทั้งปวง

(ท่านต่อไปด้วยคำ อัมพสิลลิต ถึง อัมพะสัง เหมื่อนอย่างคอน้ำร้อนน้ำกร)

โธ อัครถะถัทโร

โธ อัครถะถัทโร อุมิโต,	ท่านชายจงเป็นผู้มีประโยชน์อันได้แล้ว ถึงแล้วซึ่งความสุข,
วิรุโห พุทธะสาสะเน,	เจริญในพระพุทธศาสนา,
อะโรโค อุมิโต โหหิ,	ไม่มีโรค ถึงแล้วซึ่งความสุข,
สะหะ อัมพะหิ อุมิตถิ,	พร้อมกับด้วยญาติทั้งหลาย,
สา อัครถะถัทธา อุมิตา,	ท่านหญิงจงเป็นผู้มีประโยชน์อันได้แล้ว ถึงแล้วซึ่งความสุข,
วิรุหา พุทธะสาสะเน	เจริญในพระพุทธศาสนา,
อะโรคา อุมิตา โหหิ,	ไม่มีโรค ถึงแล้วซึ่งความสุข,
สะหะ อัมพะหิ อุมิตถิ,	พร้อมกับด้วยญาติทั้งหลาย,
เต อัครถะถัทธา อุมิตา,	ท่านทั้งหลายทั้งชายและหญิง จงเป็นผู้มี ประโยชน์อันได้แล้ว ถึงแล้วซึ่งความสุข,
วิรุหา พุทธะสาสะเน,	เจริญในพระพุทธศาสนา,
อะโรคา อุมิตา โหหะ	ไม่มีโรค ถึงแล้วซึ่งความสุข,

พุทธรักษะระคนัง รัชมะระคนัง ตังฆะระคนัง คินณัง ระคนานัง อานุภาวณะ,
 คัวยอานุภาพแห่งพระรัตนะสามคือ พุทธรัตนะ รัชมะรัตนะ สังฆรัตนะ,
 จะครุชาติติสะหัสสะรัสมักขันธานุภาวณะ, คัวยอานุภาพแห่งพระธรรมจันท์ 8 หมื่น
 4 พัน,

ปิฎกัถิตตะยานุภาวณะ,	คัวยอานุภาพแห่งพระไตรปิฎก
จินะสาวะกานุภาวณะ,	คัวยอานุภาพแห่งพระสาวกของพระชินเจ้า,
ตัพเพ เต โรกา,	สรรพโรคทั้งหลายของท่าน
ตัพเพ เต ณะยา,	สรรพภัยทั้งหลายของท่าน,
ตัพเพ เต อันตะรายา,	สรรพอันตรายทั้งหลายของท่าน,
ตัพเพ เต อุบัติทะวา,	สรรพอุบัติเหตุทั้งหลายของท่าน,
ตัพเพ เต ทุนนิมิตตา,	สรรพนิมิตร้ายทั้งหลายของท่าน,
ตัพเพ เต อะวะมังคะตา,	สรรพอวมงคลทั้งหลายของท่าน,
วินัสสันตุ,	จงพินาศไป,
อายุวัฑฒะโก ณะนะวัฑฒะโก,	ความเจริญอายุ, ความเจริญทรัพย์,
สิริวัฑฒะโก ยะสะวัฑฒะโก,	ความเจริญสิริ ความเจริญยศ,
พะละวัฑฒะโก วัณณะวัฑฒะโก,	ความเจริญกำลัง ความเจริญวรรณะ,
ตฺฐะวัฑฒะโก โหตุ ตัพพะทา,	ความเจริญสุข จงมีแก่ท่านในกาลทั้งปวง,
ทุกขะโรคะณะยา เวรา โสกา สัตตุจูปัตตะวา,	
ทุกข์โรครภัย และเวรทั้งหลาย, ความโศก สัตครุ และอุบัติเหตุทั้งหลาย,	
อะเนกา อันตะรายาปี วินัสสันตุ จะ เคะชะ,	
ทั้งอันตรายทั้งหลายเป็นอนก จงพินาศไปด้วยคะชะ,	

ระยะ สิทธิ ณะนัง ตากัง,	ความชนะ ความสำเร็จ ทรัพย์และลาภ,
โสคติ ภาถ์ยั้ง สยัง พะธัง.	ความสวัสดิ ความมีโชค ความสุข มีกำลัง

สิริอายุ จะ วัฒนโณ จะ โภกัณ วุฑฒิ จะ ยะสะวา,

สิริ อายุ วรณะ โภคะ ความเจริญ และความเป็นผู้มียศ,

ตะตะวัตตา จะ อายุ จะ, ชีวะสัทธิ ภาวันตุ เต.

แลอายุยืนร้อยปี, ความสำเร็จกิจ ในความเป็นอยู่จงมีแก่ท่าน

4. พุทธชัยมงคลคาถา (ถวายพรพระ)

สวคนะโมสามจบ แล้ว สวดพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณจบแล้วสวดบทนี้

1 พาทุง ตะหัตตะมะภินิมมิตะสาธุขันตัง

กัริเมขะตัง อุตตะโอมระสะเสนะมารัง

ทานาทิธัมมะวิธินา จิตะวา มุนินโท,

คันเตระธา ภาวะตุ เต¹ ชะยะมังคะลานิ,

พระจอมมุนี ได้ชนะพญามาร, ผู้เนรมิตแขนมากดั่งพัน, ถืออาวุธ
ครบมือ ชี้ชศสารศรีเมฆละ, พร้อมด้วยเสนามาร โห่ร้องก้องกึก,
ด้วยธรรมวิธี มีทานบารมี เป็นค้ำ, ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน,
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น,

2 มาราติเรกะมะภิชฺชิตะตัพพะรัตติง

โอมรัมปะนาพะวะกะมักกะมะถัทธะยักขัง

ขันตีสูทันตะวิธินา จิตะวา มุนินโท,

คันเตระธา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ,

พระจอมมุนีได้ชนะอาพะวะกะยักษ์, ผู้มีจิตกระด้างปราศจาก
ความอดทน, มีฤทธิ์พิลึกยิ่งกว่าพญามาร, เข้ามาต่อสู้อย่างนักจนตลอดรุ่ง,
ด้วยวิธีทรมานเป็นอันคืบคือ พระขันตี (ความอดทนและอดกลั้น),
ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน, ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น,

3 นาพาคีรีง กะชะวะรัง อะคิมัตตะภูคัง

ทาวักคิจักกะมะสะนีวะสุทธารุณันคัง

เมตคัมพุเสกะวิธินา จิตะวา มุนินโท,

คันเตชะธา กะวะตุ เต ชะยะมังคะดานิ,

พระจอมมุนี ได้ชนะช้างค้ำประเสริฐชื่อนาพาคีรี, เป็นช้างเหมายันยิ่งนัก
แสนที่จะทารุณประจวบเพลิงป่า, แลจักราวุธ แลสายฟ้า, ด้วยวิธีรกลงด้วยน้ำ
คือ พระเมตตา, ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน, ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น,

4 อุกขิตตะขักกะมะคิหัตถะสุทธารุณันคัง

ธาวันติ โย ชะนะปะถังกุติมาละวันคัง

อิทธิภิสังขะคะมะโน จิตะวา มุนินโท,

คันเตชะธา กะวะตุ เต ชะยะมังคะดานิ,

พระจอมมุนีมีพระหฤทัย, ไปในที่ที่จะกระทำอิทธิปาฏิหาริย์, ได้ชนะโจรชื่อองคุลี
มาล (ผู้มีทวงคอกไม้คือนิ้วมนุษย์), แสนร้ายกาจมีฝีมือ, ถือคาบเงี้ยวไล่พระองค์ไป
เส้นทางสาม โยชน, ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน, ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น,

5 กัตถวานะ กัฏฐะมูทะรัง อิวะคัพภินิยา

จิณฺญาเยทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเณ

สันเตนะโธมะวิธินา จิตะวา มุนินโท,

คันเตชะธา กะวะตุ เต ชะยะมังคะดานิ,

พระจอมมุนีได้ชนะความกล่าวร้ายของนางจิณฺญาฆาณวิกา, ทำอาการประจวบว่ามี
ครรภ์, เพราะทำไม้มีศณฺฐานอันกลม, ให้เป็นประจุมมีท้อง, ด้วยวิธีสมาธิอันงาม, คือ
ความระงับพระหฤทัย, ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน, ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัย

6 สัจจัง วิหาเย มะคิฉัจจะกะวาทะเกตุง

วาทาภิโรปีตะมะนัง อะคิอันธะภูคัง

ปัญญาปะทีปะระดิโค จิตะวา มุนินโท,

คันเตระธา ภาวะตุ เต ระยะมังคะดานิ,

พระจอมมุนิรุ่งเรืองแล้วด้วยประทีป คือ พระปัญญา, ได้ชนะสังจะกะนิครนถ์, ผู้มี
อชฌาตัยในที่ละเสีย ซึ่งความสัสถ์, มีใจในอันที่จะยกด้อยคำของคนให้สูงคูดยกรง,
เป็นผู้มีคมนยิ่งนัก ด้วยเทศนาญาณวิธี, คือ รู้อชฌาตัย แล้วครัสเทศนา,
ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน, ด้วยเลขแห่งพระพุทธรชัยมงคลนั้น,

7 นันโทปะนันตะภูระกัง วิพุกคัง มะหิทัง

ปุตเตนะภูระเคนะ ทะมาปะยันโต,

อิทธูปะเทศะวิธินา จิตะนา มุนินโท,

คันเตระธา ภาวะตุ เต ระยะมังคะดานิ,

พระจอมมุนิ โปรดให้พระโมคคัลลานะเอระพุทธรชิโนรส, เนมรมิตกายเป็นนาคราช
ไปทรมานพญานาค ชื่อนันโทปะนันตะ, ผู้มีความรู้คิดมีฤทธิ์มาก ด้วยวิธีอันให้อุปเทศ
แห่งฤทธิ์แก่พระเอระ, ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน, ด้วยเลขแห่งพระพุทธรชัย
มงคลนั้น,

8 ทุกคาหะทีฏฐิ ภูระเคนะสุทักฐะหัตถัง

พรหมังวิพุกธิชุกคิมิทิปะกาพิธานัง

ญาณาคะทนะวิธินา จิตะวา มุนินโท,

คันเตระธา ภาวะตุ เต ระยะมังคะดานิ,

พระจอมมุนิ ได้ชนะพรหมผู้มีนามว่าท้าวทะกา, ผู้มีฤทธิ์ มีอันสำคัญ
ว่าเป็นผู้รุ่งเรืองด้วยคุณอันบริสุทธิ, มีมืออันท้าวภูษงค์, คือคนถือศีลครึ่งรักไว้แน่นแพ้น

เอตปิ พุทธะชะยะมังคะละอัญญะกาถา

โย วาจะโน ทินะทีเน สระเต มะคันทิ

หิต์วานะเนกะวิวิธานิ จุปัทะวานิ,

โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ.

นรชนใดมีปัญญา ไม่เกียจคร้าน, สวดก็ดี ระลึกก็ดี, ซึ่งพระพุทธรชัยมงคล 8 คาถา, แม้เหล่านี้ทุก ๆ วัน, นรชนนั้นพึงละเสียได้ซึ่งอุปัทวันตรายทั้งหลาย, มีประการต่าง ๆ เป็นเอนกถึงวิโมกขสีวลัย, อันเป็นบรมสุขแล.

(ในทางปฏิบัติตามปกติ เมื่อสวดบทนี้จบแล้ว มักนิมนต์สวดบทข้างล่างนี้ต่อท้าย)

5. ชะยะปริตร

มะหาการุณิโก นาโถ,

หิตายะ ตัพพะปาณีนัง

ปุเรคฺวา ปาระมิ ตัพพา,

ปัตโต ตัมโพธิมุตตะมัง,

เอเตนะ ตัจจะวัชเชนะ,

โทสุ เต ชะยะมังคะลัง.

พระองค์ผู้ทรงเป็นที่พึ่งของสัตว์ ประกอบแล้วด้วยมหากรุณา, ยังบารมีทั้งหลาย ทั้งปวงให้เต็มเพื่อประโยชน์แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย, จึงแล้วซึ่งความตรัสรู้อันอุดม, ด้วยคำสัจนี้, ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน.

ระยันโต โพธิยา

มุเล สักยานัง นันทิวาทะโน

เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ

ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล

อะปะราริคะปัลลังเก

สีเส ปะฐะวิโปกชะเร

อะภิสเสเก ตัพพะพุทธานัง

อัครักปปัตโต ปะโมทะติ.

พระพุทธเจ้าทรงศอญมาร, ณ โคนโพธิพฤกษ์, ถึงความเป็นผู้ทรงบันทึงอยู่ ในอภิเษกแห่งพระพุทธเจ้าทั้งหลายทั้งปวง, ขณะแล้ว ให้เจริญความยินดีแก่พวกศากย

ราช ว่าพระองค์ชนะมาร, ณ เปรตนิคมลี้ภัย, อันเป็นชัยมงคลเหนือใจแก้ว

สุนัขขัตตัง สุนัขกะลั่ง

สุปะภาตัง สุหุญฐิตัง

สุกขะโณ สุนุหุโต จะ

สุยัญฐัง พรหมะจารีสุ.

สัตว์ทั้งหลาย ประพฤติชอบ ในเวลาใด, เวลานั้นชื่อว่า ฤกษ์ดี, มงคลดี
สว่างดี รุ่งดี และขณะดี, ครุดี บูชาแล้วคู่ดี, ในพรหมจารีบุคคลทั้งหลาย,

ปะทักขินัง, กายะกัมมัง,

วาจกัมมัง ปะทักขินัง,

ปะทักขินัง มะโนกัมมัง,

ปะณิธี เต ปะทักขินา,

ปะทักขินานิ กัตถวานะ,

ละกันตัตเต ปะทักขิเณ.

กายกรรม เป็นประทักษิณ ส่วนเบื้องขวา, วชิกรรมเป็นประทักษิณ ส่วนเบื้อง
ขวา, มโนกรรม เป็นประทักษิณ ส่วนเบื้องขวา, ความปรารถนาของท่าน เป็น
ประทักษิณส่วนเบื้องขวา, สัตว์ทั้งหลายทำกรรมอันเป็นประทักษิณส่วนเบื้องขวา,
ย่อมได้ประโยชน์ทั้งหลายอันเป็นประทักษิณส่วนเบื้องขวา.

สุนัขคละกาตา

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง,

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน,

รักขันตุ สัพพะเทวะตา,

ขอเหล่าเทวดา จงรักษาท่าน,

สัพพะพุทธานุภาเวนะ,

ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้าทั้งปวง,

สะทา โสคติ ะวันตุ เต.

ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย, จงมีแก่

ท่านทุกเมื่อ.

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง,

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน,

รักขันตุ สัพพะเทวะตา,

ขอเหล่าเทวดา จงรักษาท่าน,

สัพพะธัมมานุภาเวนะ,

ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมทั้งปวง,

สะทา โสคติ ะวันตุ เต.

ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย, จงมีแก่

ท่านทุกเมื่อ.

ภะวะตุ ตัพพะมังคะฉัง,
รักขันตุ ตัพพะเทวะตา,
ตัพพะสังฆานุกาเวนะ,
ตะทา โสคติ ะวันตุ เต.

ขอสรรพนงคลงมีแก่ท่าน,
ขอเหล่าทวดฯ จงรักษาท่าน,
ด้วยอนุภาพแห่งพระสงฆ์ทั้งปวง,
ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย, จงมีแก่
ท่านทุกเมื่อ.

6. โภชนะทานานุโมทนาคาถา

-อ.จ. ปณฺจก. 22/37/45

อายุโท พะละโท ธีโร,   วัณณะโท ปะฏิภาณะโท,
    ผู้มีปัญญาให้อายุ ให้กำลัง, ให้วรรณะ ให้ปฏิภาณ,
สุขัสสะ ทาคา เมธาวิ,   สุขัง โส อะธิคัจฉะติ,
    ผู้มีปัญญา ให้ความสุข, ย่อมได้ประสบสุข,
อายุง ทักควา พะฉัง วัณณัง   สุขัญจะ ปะฏิภาณะโท,
ทิมายู ยะสะวา โหติ ยัตถะ   ยัตถุปะปัชชะตีติ.

บุคคลผู้มีอายุ พละ วรรณะ สุขะ และปฏิภาณ, ไปเกิดในที่ใด ๆ
ย่อมเป็นผู้มีอายุยืน, มีศในที่นั่น ๆ ดังนี้.

7. กาลทานสุตตะคาถา

-อ.จ. ปณฺจก. 22/36/44

กาลเด ทะทันติ สะปัญฺญา   ะทัญญู วิคะมัจฉะรา,
    นรชนผู้มีปัญญาประกอบด้วยศรัทธาเป็นอันดี, มีตระหนี่อันปราศไปแล้ว
ได้บริจาคทาน, ในกาลเมื่อปฏิภาณกษัตริย์มีความปรารถนา เช่นนี้,

กาลณะ ทินนัง อะริยสุ   อุกฺกุเตสุ คาทีสุ,
    สิ่งอันมีคุณอันสูงยิ่งในพระอริยเจ้าทั้งหลาย.

วิปปะสันนะมะนา ตัสสะ

วิปูลา โทติ ทักขิณา,

ทานเครื่องเจริญความสุขของท่านผู้นั้น, เป็นของที่บุคคลทั้งหลายควรมีใจชื่นชมยินดี
เพราะว่า เป็นทักษิณาทานที่เต็มไปด้วยวิบากกรรมสมบัติอันพิเศษไพบุลย์ยิ่งนัก,

เย ตัตถะ อะนุโมทนต์ิ

เวยยาวัจจัง กะโรนติ วา,

ชนทั้งหลายที่มีใจเจ้าของท่าน, เป็นแต่มีความยินดี, ว่ารีบบันเทิงจิตตาม,
ในกองทานนั้นก็ดี และ บุคคลที่ช่วย กระทำการชวนชวาชในทานนั้นก็ดี,

นะ เคนะ ทักขิณา โอนา

เตปิ ปุญญุตตะ ภาคินโน

ย่อมเป็นผู้มีส่วนบุญด้วยอนุโมทนาด้วย, แล ไวยาวัจจมัยในทานนั้น,
ส่วนทักษิณาทานนั้นเล่าก็มีได้บกร่องไปด้วยเหตุนั้น,

ตัสมา ทะเท อัมปะฏิวานะจิตโต

ยัตถะ ทินนัง มะหัพพะลัง,

ดังนั้น บัณฑิตชนผู้มีศรัทธามั่น, พึงทำความยินดีในทักษิณาทาน,
ที่คนได้บริจาคล้วนนั้นเถิด, เพราะว่าผลของทานนั้นใหญ่หลวงยิ่งนัก,

ปุญญาณี ประระโลกัสมิง

ปะคิฎฐา โทนติ ปาณินันติ.

สุก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กุศลบุญที่ท่านทั้งหลายได้ทำไว้แล้วนั้น,
ย่อมเป็นที่พึงแห่งท่านทั้งหลาย, ใน โลกเบื้องหน้าดังนี้แล.

8. ทิโรฎาทะกัณฐะคาถา

-ร.จ. 25/8/10

คะทาสิเม อะกาสิเม,

ญาคิมิตตา ตะธา อะ เม

เปตานิ ทักขินัง ทัชชา

ปุพเพกะตะมะนุสสะรัง,

บุคคลมาระลึกถึงอุปการะ, อันท่านได้ทำแล้วแก่คน, ในกาลก่อนว่าผู้ให้สิ่งนี้
แก่เรา, ผู้นี้ได้ทำกิจนี้ของเรา, ให้แก่เรา, ผู้นี้เป็นญาติเป็นมิตรของเราคงนี้, ก็ควรให้

นะ ทิ รุณฉัง วาโสโก วา ยาวัญญา ปะริทะนะนา,
 การร้องไห้ก็ดี, การเศร้า โศกก็ดี, หรือรำไรรำพันอย่างอื่นก็ดี,
 บุคคลไม่ควรทำที่เคียด,

นะ คัง เปตานะมัตถายะ, เอวัง คิฏฐันติ ฉฺวาตะโย,
 เพราะว่าการร้องไห้เป็นคั้นนั้น, ไม่เป็นประโยชน์แก่ญาติทั้งหลายผู้ละ โลกนี้ไป
 แล้ว, ญาติทั้งหลายย่อมตั้งอยู่ อย่างนั้น,

อะธัญจะโย ทักขิณา ทินนา, ชังฆัมมิ ตฺปะคิฏฐิตฺตา,
 ก็ทักษิณานุปาทานนี้, แลอันท่านให้แล้ว, ประคิบฐานไว้ดีแล้วในสงฆ์,

ทีมะรัตตัง หิตายัสสะ ฐานะโส อูปะกัปปะติ,
 ย่อมสำเร็จประโยชน์ก็ออก, แก่ผู้ที่ละ โลกนี้ไปแล้วนั้น, ตลอดกาลนานตาม
 ฐานะ,

โส ฉฺวาติธัมโม จะ อะยัง นิทฺตติโต,
 ญาติธรรมนี้นั้น, ท่านได้แสดงให้ปรากฏแล้วแก่ญาติทั้งหลาย
 ผู้ที่ละ โลกนี้ไปแล้ว,

เปตานะ ปุชา จะ กะตา อุพารา,
 และบูชาอย่างยิ่ง ท่านก็ได้ทำแล้วแก่ญาติทั้งหลาย, ผู้ที่ละ โลกนี้ไปแล้วนั้น

พะธัญจะ ภิกฺขุณะมะนุปปะทินนัง,
 กำลังแห่งภิกษุทั้งหลาย, ชื่อว่าท่านได้เพิ่มให้แล้วด้วย,

คฺมุเหหิ ปุญฺญัง ปะตุตฺตัง อะนัปปะกัณฺติ.

ผู้ใดมีบุญอันใด ให้แก่ผู้ใดแล้วด้วยวิธี